

דף מג.

עין משפט ד.

אה"ע סימן יג סעיף א
עין לעיל דף מא. עין משפט ט

אה"ע סימן יג סעיף יא
עין לעיל דף מב. עין משפט ה

עין משפט ה.

ה. שבוע שחול בו תשעה באב אסור לسفر ולכבות אפי' איינו רוצה ללבשו עתה אלא להניחו אחר ט' באב ק', ואפי' אין לו אלא חלוק אחד אסור.

ו. אין לבוש או להציג גם המcobסים מקודם, ואפי' מטפחות הידים והשלחן אסור, וכיובו שלנו ר' מותר, אבל גיהוץ שלנו אסור, וכלי פשתן אין בהם איסור גיהוץ ש והרוי הם וכיובו שלנו שמותר. ודוקא

ק'. נ' ולהסתיר מותר גם לאיש בשבוע זה. מ"ב אותן כ'. ואשה אסורה להסתתר ג"כ בשבוע זה לדעת הנז"ב, וכ"כ המשב"ז אותן י"ג, אך לגלה הצדיעין יש להקל באשה, והגם שיש מקרים ראוי להחמיר. כה"ח אותן מ"ג.

ו' ולגוזו הצפרנים כתוב הט"ז בס"ק י"ג דוגם למחמיר בתספורת מי"ז תמוז אין להחמיר בגזיות הצפרנים רק בשבוע שחול בו תשעה באב, והמ"א מתייר גם בשבוע זה, ובפרט לצורך שבת או לטבילה מותר גם לדעת הט"ז כ"כ המ"א. כה"ח אותן מ"ח-מ"ט. וה"ה למוחל מותר לתקן צפוניו בשבוע זה.

ו' ואם הצפרנים עודפים על הבשר שצורך לחתוון אוטם דשם נתלים החיצונים והמנדל אותם עונשו קשה מאד, בכ"ג מותר לחתוון אותם אפי' ביום ט' באב עצמו, ואם אפשר יעשה בידיו או בשינויו. כה"ח אותן מ"ט.

ר. הינו של חוויל שאין הכיבוס יפה ככיבוס ארץ ישראל וע"כ מותר לכבות ולהניח אחר ט' באב, אבל לכבות וללבוש אסור בכל מקום, ב"י. מ"ב אותן כ"ב. והינו אפי' לדעת זו דהרי יש אוסרים וכן נהגו כמו שכותב השו"ע אח"כ.

ש. שאין חושין לגזה אותם כיון שהם סמכין לבשר ומתמלאין בזיעה תמיד, כ"כ הטור, והרמב"ן כתוב הטעם שאינם מתגזרים כהוגן ואין זעה וטינוף יוצא מהם ומטעם שהם קרובין לבשר.

ומה שאין גיהוץ בכלל פשתן הינו בישנים אבל בחדרים יש בהם גיהוץ, והינו גם בשל

לଘץן ולהניחן אחר ט' באב, אבל אסור ללבושן **ה** בשבוע זה. ונוהגו לאסור גם kali פשתן **א** אףי בכובס שלנו בין ללבוש בין לכובסתם ולהניהם, ואין להקל בדבר כיוון שנוהגו איסור. ובזמן זהה שאין מכובסין בימים בלבד כל כיבוס בזה"ז هو גיהוץ ואסור מדינה אףי בכל kali פשתן.

הגה: ואני נהגים להחמיר בכל זה מתחילה ר"ח **ב** עד אחר התענית, אם לא שזה צריך מצוה **ג**, אבל בט' באב עצמו לא תלبس האשה רק חילוק בדוק **ד**, וכן לכבוד שבת לבושים kali פשתן ומציעים לבנים כמו בשאר השבתות **ה**.

הגה: אסור ליתן בגדים לכובסת א"י לכובס מר"ח ואילך **ו**, אבל קודם ר"ח מותר לחת לה ע"פ שמיכbast אתם אחר ר"ח **ו**.

ארץ ישראל. מ"ב אות כ"ד.

ה. אףי היו הכללי פשtan מגוחצין או מכובסין קודם שבוע זה. ב"י בשם הרמב"ן. **א**. ועשאים כללי צמר, וא"כ אחורי שנוהגו בהם איסור אףי בימים בלבד אףי להניהם לאחר כך ואפי ע"י נכrichtה.

ב.ומי שאין לו אלא חילוק אחד יש להתייר לכובס מר"ח עד השבת. מ"ב אות כ"ט.

ג. שmotor גם בשבוע שלח ט' באב בתוכה. מ"ב אות ל'.

ד. ואם אין לה נקי ובdock מותר ליתן לכובסת א"י לצורך לבישת לבנים אףי בט' באב עצמו. כה"ח אות ס"ב.

ה. ~~ו~~ ואם אין לו כוונונת לשבת מותר לכובסה ע"י עכירות. מ"ב אות ל"ב. אבל תספורת אסור גם לכבוד שבת, דבלאו הכי אין רגילין להסתפר בכל ערב שבת. מ"ב שם. ~~ו~~ והצעת לבנים לכבוד שבת דמותר היינו על השלחן, אבל להחליף סדיןיהם נהגו איסור. ט"ז ס"ק ד' בשם רש"ל. מ"ב אות ל"ג.

ו. אףי ע"י אמרה בעלמא נהגו איסור, או מר"ח או משבע שחל בו. כה"ח אות ס"ח. ואפי לומר לא"י לכובס אחר ט' באב אסור, ולענין kali פשtan מותר בכה"ג. מ"ב אות ל"ד.

ז. ואפי תכובס אותם בשבוע שלח בו. מ"ב אות ל"ה מביאורי הגרא.

או"ח סימן תקנא סעיף ב

עין משפט ו.

- ב. מר"ח אב עד התענית ממעטים במשא ומתן^ה ובבנין של שמחה כגון בית התנות לבנו^ט או בנין של ציור ונטיעה של שמחה כגון פרדס שנוטעים למלכים להסתופף בצלו או מיני הדס או מיני אהלים.
- ג. אם היה כותלו נוטה ליפול אפי' שהוא של שמחה^ו מותר לבנותו.
- ד. אין נושאים נשים ואין עושין טעודת אירוסין^כ, אבל ליארס בלבד
- טעודה מותר אפי' בט' באב שלא יקדמנו אחר^ל.

ה. ו^ג דוקא משא וממן של שמחה לצרכי חופה, אבל שאר משא וממן מותר כדרכו. כ"כ היב"י, ומ"א ס"ק ז', הגם שיש חולקין.

ו^ג ואפי' לצרכי חופה אם רוצה לננות דבר שלא יוכל לננותו אחר ט' באב או דבר שאין שהוא לעשותו אחר ט' באב מותר, והיה אם אחר ט' באב יהיה הדבר יותר יקר והיום בזול מותר לננותו קודם קודם ט' באב. כה"ח אותן כ"א. וכ"כ הבן איש חי בפ' דברים אותן ב'.

ט. ו^ג ואם התחיל קודם ר'ח לבנות ואם לא יגמרו יתקלקל מותר ע"י עכו"ם דהרי אפי' בז' אבילות מותר בדבר האבד. כה"ח אותן כ"ב.

ו^ג וביננ"ס יכולם לבנותו אפי' בערב תשעה באב משום מצוה דרביהם. מ"ב אותן י"ב. וכה"ח אותן כ"ה.

ל. משמע דוקא באופן שיש בו סכנה, כ"כ היב"ח ודלא כתט"ז שהתר משם הפסד ממון. כה"ח אותן כ"ט.

ו^ג ולעתות מצוחה מועקה מותר אפי' בט' באב עצמו. כה"ח אותן ל"ב.

כ. ו^ג ואם לא קיים פו"ר מדינה מותר כיון שהוא רק שאין נושאין משום דלאו סימן טוב הוא. ולפי הרמ"א דלצורך מצוחה מותר יהיה מותר מדינה, אבל מדברי השו"ע אפי' לצורך מצוחה אין להתר וכאן עיקר. כה"ח אותן ל"ג.

ו^ג ואין נושאין נשים אפי' ללא טעודה דיש בזה שמחה גם בלי טעודה. מ"א ס"ק ט'. והיום נהגו אפי' אין לו אשה ובנים אסור לעשות טעודה באירוסין. כה"ח אותן ל"ה מהב"ח. ואירוסין ללא טעודה אין בזה שמחה. ומה שנוהגים לאכול מיני מתיקה לאו טעודה היא מותר. מ"ב אותן ט"ז.

ל. והגמ שבת קול מכרזת מ' יום לפני יצירתו הولد בת פלוני לפלוני מהני תפילהו של האחרא שימושות הוא או היא, אבל אחר שמארס מתייאש האחרא ממנה ואין מבקש עוד רחמים, כ"כ הלבוש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעטרים בהסתמאותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225

הגה: ונוהגים להחמיר שאין נושאים נשים מי"ז בתמוז **ט'** עד אחר ט' באב **ט'**.

או"ח פימן תקנא סעיף ב
עין בסעיף הקודם

דף מג:

או"ח פימן תקנא סעיף א
עין משפט א.

א. א. משנכנס אב ממעטין בשמחה **ט'**, וישראל שיש לו דין עם א"י ישתמט ממנהו **ט'** כיון שמזלו רע.

הגה: מילה שהיא אב עד ט' באב נוהגים שהמוחל ובעל הברית ואבי

ט' ט'. ואסור לעשות ריקודין ומחולות מי"ז בתמוז אף' ללא אירוסין. מ"א ומ"ב שם. **ט'** וישראל שפרנסתו בכספי צמר אצל עכו"ם בית המשתה שלהם מותר כדי פרנסתו, והיינו מי"ז עד ר'ח, אבל מר'ח אב אף' כדי פרנסתו אסור, וכן ביום י"ז תמוז **ט'** עצמו ועשרה בטבת עצמו אסור גם כדי פרנסתו אצל עכו"ם. כה"ח אות ט"ל.
ואם מותר להביא מנגנים לכבוד המילה י"ל דזה תלוי בחלוקת אם לצורך מצוה יהיה מותר, ולדעת מר'ז השו"ע אסור, ובليلת של הברית ודאי אסור לכורע, והמקילין ביום הברית יש להם על מה שיסמכו גם מר'ח אב. כה"ח אות מ'.

והמלמדים שירה לא למדו בימי החורבן. כה"ח אות מ"א.

ג. אף' מי שלא קיים פור'. מ"ב אות י"ח. ומהגנו שלא לאراس ולא לשדר מר'ח אב. כה"ח אות מ"ד.

ט. **ט'** ממשנה תענית כ"ז והיינו מר'ח עד עשרה בו בכלל.ומי שנזהר שלא לשמה בعشרה ימים אלו יזכה לעשרה דברים שעתיד הקב"ה לחיש לעתיד לבא כמו שאמרו במדרש רביה פ' בא פ' ט"ו.

ט' וממעטין בשמחה פי' היינו שאין שמחין כלל כמ"ש התוס' ב מגילה דף ה' ע"ב. מ"א ס"ק א' . ומ"ב אות א'.

ט'. **ט'** הינו עד עשרה באב, ואם אפשר עד ר'ח אלול או לפחות עד ט"ו באב זה עדיף. כה"ח אות ג'.

והא"ר כתוב דאפשר שימוש מהגמ' גם ביום י"ז בתמוז עצמו ועשרה בטבת יש להשמט.

הבן **ט** לובשין בגדי שבת **צ**, אבל בלי זה אסור ואפי' בשבת חזון אין מחייבין אלא הכתונת **ק** בלבד. ופירושין פרוכת של שבת אם לא שחל ט' באב בשבת ונדרחה, שאין פירושין הפרוכת של שבת.

הגה: מי שיש לו נישואין בשבת נחמו, מותר לו ללבוש בגדי שבת **ל** בשבת חזון.

אה"ע סימן קמא סעיף ח עין משפט ב.

ח. היו לו ד' אחיהם ומתו ונפלו נשותיהם לפניו, אם הוא עשיר יוכל לזונן אם ירצה ליבם את כלם מייבם, ואם לא, חולץ למי שירצה ומיבם למי שירצה.

אה"ע סימן קמא סעיף א עין משפט ג.

א. מי תהיה לו נשים רבות ומת, חיליצה או יבום של אחת מהן פוטרת כולן.

ט. וכך וכן אמרו, כ"כ בח"א. מ"ב אות ד'. וכן אבי אבי הבן ובאי היולדת נהגו להקל ללבוש בגדי שבת הם ונשיהם, וה"ה לעניין פדיון הבן. כה"ח אות ז'.

צ. וכן אף לבנים ממש, אבל ביום ט' באב דבעל ברית ללבוש בגדים אחרים כמ"ש בס"י תקנ"ט סעיף ח' שם לא לבנים ממש.

ו**ט** ומ"מ חדשים אסור ללבוש. כה"ח אות ט', משעריו תשובה אותן א'. ו**ט** לעניין תפורת לבעל הברית אין להתייר מר"ח, אבל לדעת השו"ע דיין לאסור תפורת רק שבוע שחל בו תשעה באב היכא שתשעה באב חל ביום שבת או ביום ראשון בשבוע שאין דין שבוע שחל בו יש להתייר גם לבעל הברית בתפסורת. כה"ח אות י'.

ק. וכך והיינו המUIL ולא החלוק, כ"כ בהגהת המרדכי, אבל י"א דמעיל אסור שזה דבר מפורסם אלא חלוק הפנימי בלבד מותר, וכך דעת האחרונים. והנוהג שלא להחילפו זה מנהג שיטות דאיינו לובשו אלא משום הזיעעה. מ"א ס"ק ד' מרשל', והרבה קהילות גם באשכנז נוהגים ללבוש כל בגדי שבת. כה"ח אות י"ג.

ל. אבל לא בגדים חדשים. מ"ב אות ט'. ומ"מ תפורת אסור גם אם הוא חתן. כה"ח אות י"ח.